

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Ing. P. K.**, zastoupený advokátem JUDr. Kristiánem Lékem, se sídlem Seifertova 2919/12, Praha 3, proti žalované: **vláda České republiky**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/14, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2024, č. j. 10 A 17/2024 - 78,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včasnou kasační stížností se žalovaná (dále také jako „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku městského soudu, kterým městský soud zrušil její rozhodnutí ze dne 13. 12. 2023. Tímto rozhodnutím stěžovatelka nepřijala návrh na žalobcovo jmenování předsedou Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku, neboť napadený rozsudek ji ukládá, aby své rozhodnutí nejmenovat žalobce do funkce předsedy Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře odůvodnila. Tato otázka je přitom pro její činnost zcela zásadní a znamená podstatnou změnu dosavadních postupů a nastavení nových pravidel, avšak podkladem této změny by v případě, že Nejvyšší správní soud nepřizná kasační stížnosti odkladný účinek, byl výklad, ke kterému městský soud dospěl v rozporu s judikaturou. To podle ní ohrožuje důležitý veřejný zájem na kvalifikovaném definování právně konformního postupu, což představuje nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne žalobci.

[3] Žalobce s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Není mu totiž zřejmé, jaká újma by stěžovatelce (byť jen teoreticky) mohla vzniknout tím, že bude muset odůvodnit své rozhodnutí. Poukazuje přitom na to, že i prezident republiky musel své rozhodnutí o nejmenování justičních čekatelů do funkce soudců odůvodnit.

[4] Podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (v řízení o kasační stížnosti pro stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, vyzdvihl výjimečnost institutu odkladného účinku a poukázal na základní pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá. Odkladný účinek lze proto kasační stížnosti přiznat pouze výjimečně, pokud újma, která žadateli hrozí, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž významná a jejíž vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu. Zatímco újma žalobce bude zpravidla spočívat v ohrožení jeho subjektivních práv, žalovaný správní orgán žádná subjektivní práva nemá, a proto nemůže mít práva, která by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Případy, ve kterých bude možné návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhovět, proto budou podle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu spíše výjimečné a odůvodní je hrozba tak intenzivní újmy žalovaného, že následek, jehož se žalovaný v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by zásadním způsobem skutečně ohrozil důležitý veřejný zájem – např. na ochraně vzácné kulturní památky v situaci, kdy krajský soud zrušil rozhodnutí stavebního úřadu, jímž stavební úřad zakázal stavební práce na kulturní památce. Za ohrožení důležitého veřejného zájmu pak lze rovněž považovat i případy, na které rozšířený senát Nejvyššího správního soudu poukázal v usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS: vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.

[6] Z uvedených kritérií vyplývá, že k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalované nestačí, aby újma, která jí v souvislosti s výkonem napadeného rozsudku hrozí, byla větší než újma, která přiznáním odkladného účinku hrozí jiným osobám. Prolomení právních účinků pravomocného soudního rozhodnutí vyžaduje, aby tato újma byla vzhledem k poměrům žalované závažná a natolik intenzivní, že reálně hrozí, že výkonem napadeného rozsudku ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti dojde navzdory případné pozdější kasaci k významným a nenapravitelným ztrátám. K přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy nestačí ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu, tj. např. zájmu na obecném výběru daní nebo procesně hladkém průběhu řízení. Je to přitom žalovaná, která jako stěžovatelka přiznání odkladného účinku navrhuje, a je to proto ona, kdo má povinnost reálně hrozící závažnou újmu nejen tvrdit, ale také osvědčit (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32).

[7] V posuzovaném případě se stěžovatelka obává zásadní změny svých procesních postupů, k níž ji zavazuje napadený rozsudek tím, že požaduje, aby své rozhodnutí

pokračování

nejmenovat žalobce do funkce předsedy Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře alespoň stručně odůvodnila. V tom přitom spatřuje ohrožení veřejného zájmu na kvalifikovaném definování právně konformního postupu. Hrozba této újmy však zcela zjevně nedosahuje takové intenzity, aby bylo možné se důvodně obávat těžko napravitelných či nenapravitelných ztrát. I pokud by totiž stěžovatelka byla se svojí kasační stížností úspěšná, skutečnost, že své rozhodnutí navzdory své dosavadní praxi odůvodní, žádný veřejný zájem z povahy věci ohrozit nemůže. Zaprvé – důvody svého rozhodnutí jak v kasační stížnosti, tak i předtím ve vyjádření k žalobě, již vyjevila (nijak ji tedy povinnost je uvést i v rozhodnutí nezatíží); a zadruhé – odůvodněním rozhodnutí, které podle ní odůvodnit nepotřebuje, poskytne žalobci pouze vyšší procesní standard a veřejnému zájmu na konformním postupu v řízení tím naopak učiní zadost.

[8] Nejvyšší správní soud má tedy za to, že stěžovatelka neprokázala, že jí nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti hrozí závažná újma. Jejímu návrhu proto nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. srpna 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu